

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 162/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. júna 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. M., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Žilina v konaní sp. zn. 3 Pv 962/08 a uznesením Krajskej prokuratúry v Žiline č. k. 3 KPt 282/08-5 z 10. februára 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. februára 2009 doručená sťažnosť J. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresnej prokuratúry Žilina (ďalej len

„okresná prokuratúra“) v konaní sp. zn. 3 Pv 962/08 a uznesením Krajskej prokuratúry v Žiline (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. 3 KPt 282/08-5 z 10. februára 2009.

Sťažovateľ odôvodnil svoju sťažnosť tým, že „... upovedomením zo dňa 16.1. 2009; sp. zn. 3Pv 962/08 – 32 bola jeho matka J. M., trvale bytom S., ako poškodená v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre v Žiline, sp. zn. 3Pv 962/08 obv. M. H., upovedomená Okresnou prokuratúrou v Žiline ohľadom konania o dohode o vine a treste.

Dňa 26.1.2009 bol sťažovateľ splnomocnený svojou matkou na zastupovanie v konaní v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre v Žiline pod sp. zn. 3Pv 962/08.

Podaním námietky zaujatosti zo dňa 27.1.2009 adresovanej okresnej prokuratúre v Žiline sťažovateľ namietal procesnú prokurátorku JUDr. I. Š. pre jej nepriateľský vzťah voči jeho osobe a žiadal, aby bola vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania.“.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh ďalej vyplýva skutočnosť, že návrhu sťažovateľa na vylúčenie prokurátorky JUDr. I. Š. z úkonov trestného konania nebolo vyhovené. Vo vzťahu k vznesenej námietke zaujatosti sťažovateľom okresná prokuratúra v odôvodnení uznesenia o nevyklúčení prokurátorky z úkonov trestného konania uvádza okrem iného skutočnosť, že namietaná prokurátorka pozná sťažovateľa iba pracovne „ako osobu, voči ktorej bolo tunajšou prokuratúrou vedené trestné stíhanie“. Ďalej tiež upozornila na skutočnosť, že samotná poškodená, ktorú sťažovateľ v konaní zastupoval na základe splnomocnenia, „v priebehu celého trestného konania nevyslovila námietku zaujatosti voči dozorujúcej prokurátorky“.

Proti rozhodnutiu okresnej prokuratúry o nevyklúčení prokurátorky z úkonov trestného konania podal sťažovateľ sťažnosť „... v ktorej namietal porušenie práva na spravodlivé konanie a ktorú Krajská prokuratúra v Žiline zamietla uznesením zo dňa 10.2.2009 sp. zn. 3KPt 282/08-5“.

Podľa názoru sťažovateľa prokurátorka „úmyselne a účelovo zatajila skutočnosť, že mala v minulosti nepriateľský postoj k osobe sťažovateľa, ktorý je teraz v procesnom postavení splnomocnenca poškodenej osoby. Na základe uvedených skutočností sa mala preto vylúčiť z konania v trestnej veci ...“.

Porušenie svojich základných práv sťažovateľ vidí aj v konaní krajskej prokuratúry, ktorá „ako revízny orgán riadne nepreskúmala napadnuté uznesenie Okresnej prokuratúry v Žiline o nevyhlásení JUDr. I. Š. v trestnej veci ORP – 962/OVK-ZA-2008, nakoľko mala vedomosť o nepriateľskom vzťahu namietnutej prokurátorky voči sťažovateľovi ...“.

Sťažovateľ zastáva názor, že jeho základné právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. listiny a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo porušené, a preto žiadal zrušiť uznesenie krajskej prokuratúry a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

Sťažovateľ sa domáhal aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil:

„1. Základné právo sťažovateľa J. M. zakotvené v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené bolo konaním Okresnej prokuratúry v Žiline.

2. Základné právo Základné právo sťažovateľa J. M. zakotvené v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené bolo uznesením Krajskej prokuratúry v Žiline zo dňa 10. februára 2009, sp. zn. 3KPt 282/08-5. Toto uznesenie sa zrušuje a vec sa vracia na nové prejednanie a rozhodnutie.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi J. M. právo na primerané finančné zadosťučinenie podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v sume 3000 EUR (slovom tritisíc euro), ktoré sú povinní vyplatiť Okresná prokuratúra v Žiline a Krajská prokuratúra v Žiline sťažovateľovi J. M. do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a to v pomere Okresná prokuratúra v Žiline 2000 EUR a Krajská prokuratúra v Žiline 1000 EUR.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky ukladá Okresnej prokuratúre v Žiline povinnosť uhradiť sťažovateľovi trovy konania na účet právneho zástupcu ustanoveného ústavným

súdom Slovenskej republiky na základe žiadosti sťažovateľa do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej sťažnosť nemôže podať fyzická alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie základných práv alebo slobôd iných osôb, nie svojich (I. ÚS 56/98).

Sťažnosti, v ktorých sťažovatelia nenamietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní odmieta ako podané osobami zjavne neoprávnenými (III. ÚS 41/00, I. ÚS 43/98, II. ÚS 128/95).

O návrhu podanom zjavne neoprávnenou osobou možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov. Za návrh podaný niekým zjavne neoprávneným preto možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody sťažovateľa, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 26/06).

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd z obsahu sťažnosti ako aj z obsahu priložených listín nepochybne zistil, že sťažovateľ v trestnom konaní vedenom okresnou prokuratúrou pod sp. zn. 3 Pv 962/08 nemá postavenie účastníka konania, ale splnomocnenca poškodenej, a teda nie je oprávnenou osobou na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (mutatis mutandis II. ÚS 113/02).

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2009